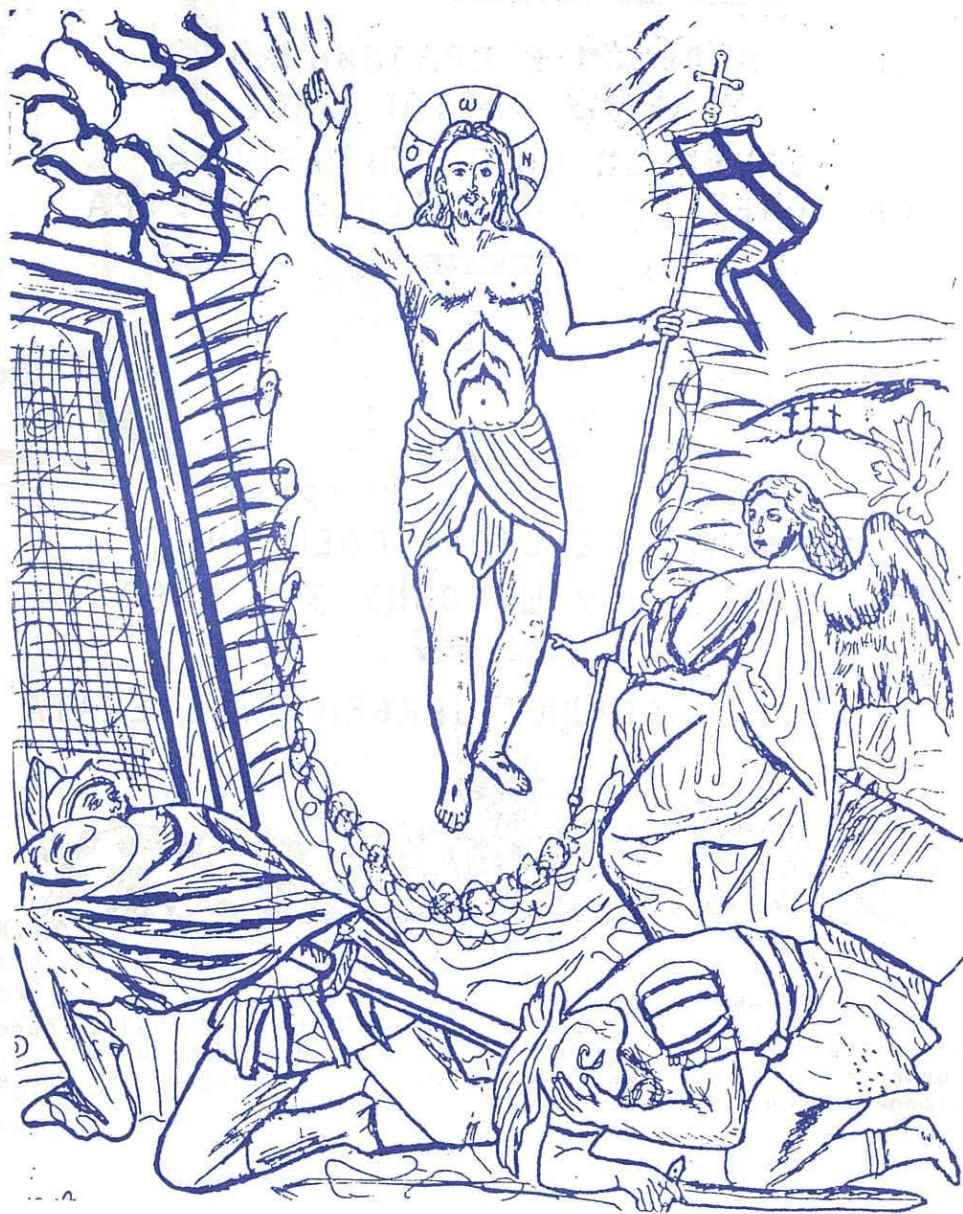

СВЕТОСАВНИК

СЛОБОДНЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ „СВ. САВА“

230 Station St., CARLTON NORTH, VIC., 3054

Речи
које вам
ја рекох
дух су
и живот су.

ГОСПОД ИСУС ПОРУЧУЈЕ:

Небо и земља
ће проћи,
али речи моје
неће проћи.

НЕДЕЉОМ И ПРАЗНИЦИМА
У ХРАМУ СВЕТОГ САВЕ
СЛУЖИ СЕ СВЕТА ЛИТУРГИЈА
СА ПОЧЕТКОМ У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА

ЗА СВЕ ВЕРСКЕ ПОТРЕБЕ
ОБРАТИТЕ СЕ СВОМЕ СВЕШТЕНИКУ
О. ДРАГОМИРУ ШИПОВЦУ: 366 8390

ПОМОЗИТЕ ИЗГРАДЊУ ЦРКВЕНИХ ОБЈЕКАТА

С В Е Т О С А В Н И К

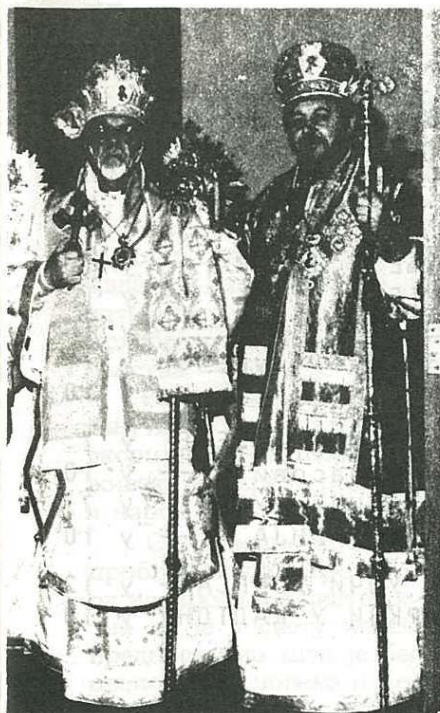
Издање Слободне Српске
Православне Црквеношколске
пштине 'Свети Сава' - Калтон
а благословом Њ.П. Епископа
устралијско новозеландског

S V E T O S A V N I K

published by
The Free Serbian Orthodox Church
"St. Sava" - MELBOURNE
With the blessing of His Grace

.....
Излази тромесечно

.....
Published Quarterly

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

ДРАГИ МОЈИ ПАРОХИЈАНИ!

ЧЕСТИТАМ ВАМ СВЕТЛЕ ПРАЗНИКЕ ХРИСТОВОГ ВАСКРСЕЊА, СА ЖЕЉОМ ДА ВАС ОБАСЈА ИСТА ОНА СВЕЛОСТ И БЛАГОДАТ КОЈУ СУ ИМАЛИ АПОСТОЛИ КАДА СУ ЧУЛИ ОД МИРОНОСИЦА РЕЧИ "ХРИСТОС ВАСКРСЕ!"

НЕКА БИ СВЕБЛАГИ БОГ СВИМА ДАО: ДА НАМ ВЕРА ОЈАЧА, ДА НАС СЛОГА КРАСИ, ДА НАМ И ДРАГО СРПСТВО БУДЕ КРЕПКО!

ЈЕРЕЈ ДРАГОМИР ШИПОВАЦ

† Митрополит И Р И Н Е Ј

† Епископ ВАСИЛИЈЕ

ПОЧЕТАК БУНЕ ПРОТИВ ДАХИЈА

Боже мили, чуда великога,
кад се ђаше по Земљи Србији,
по Србији земљи да преврне
и да нова настане судија.
Ту кнезови нису ради кавзи,
нит су ради Турци изјелице,
ал је рада сиротиња раја
која глоба давати не може
ни трпјети зулума турскога...

Каже се да се точак историје окреће. Ко прати сад догађаје у српском народу закључиће да је стање код Срба слично оном из 1804. Додуше, има и разлике: Тад је било 7. дахија у Београду, а сад их је 8. Када су ондашње дахије осетиле страх од раје, дали су се сви у бегство, али Миленко Стојковић стиже Кучук-Алију и врати му главу у престолницу. Кабадахија Фадиљ Хоџа пребеже и не би новог Стојковића да му стане на пут. Питамо се: има ли Милошевић духа Карађорђева?

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

АПРИЛ 1989

ПЕТАК 7.	БЛАГОВЕСТИ - ПРИЧЕШЋЕ У ЦРКВИ	-- у 10
НЕДЕЉА 9.	СРЕДОПОСНА - ПРИЧЕШЋЕ	-- у 10
НЕДЕЉА 16.	Г Л У В Н А - ПРИЧЕШЋЕ	-- у 10
СУБОТА 22.	ЛАЗАРЕВА СУБОТА - ВРБИЦА - увече	у 7.
НЕДЕЉА 23.	Ц В Е Т И - ПРИЧЕШЋЕ	-- у 10
ЧЕТВРТАК 27.	ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК - БДЕНИЈЕ	УВЕЧЕ у 7.
ПЕТАК 28.	ВЕЛИКИ ПЕТАК - Царски часови	-- у 10
	- ИЗНОШЕЊЕ СВЕТЕ ПЛАШТАНИЦЕ	УВЕЧЕ у 7.
СУБОТА 29.	ВЕЛИКА СУБОТА - СВ. ЛИТУРГИЈА	-- у 10
УСКРС 30.	ВАСКРСЕЊЕ - У ПОНОЋ УОЧИ УСКРСА -	у 12
	- СВЕТА ЛИТУРГИЈА У ЦРКВИ У КАЛТОНУ	у 10

МАЈ 1989

ПОНЕДЕЉАК 1.	ВАСКРСНИ ПОНЕДЕЉАК - СЛУЖБА	-- у 10
УТОРАК 2.	ВАСКРСНИ УТОРАК - СЛУЖБА	-- у 10
СУБОТА 6.	СВЕТИ ЂОРЂЕ - СЛУЖБА И РЕЗАЊЕ СЛАВСКИХ КОЛАЧА У ЦРКВИ	-- у 9.
НЕДЕЉА 7.	<u>НЕМА СЛУЖБЕ</u> - СЛАВИ ЦРКВА У СТ.АЛБАНСУ	

ОД ТОГА ДАНА НАДАЉЕ БИЋЕ АКО БОГ ДА СЛУЖБА СВАКЕ НЕДЕЉЕ И ПРАЗНИКА У СВЕТОСАВСКОМ ХРАМУ У 10.САТИ.

СУБОТА 27.	МАЈ	ВИДОВДАНСКА ПРОСЛАВА У НАШЕМ СВЕТОМ
НЕДЕЉА 28.		МАНАСТИРУ КОД КАНБЕРЕ, ТОГ ДАТУМА ЋЕ
		ОДПОЧЕТИ СЛАВЉЕ ПОВОДОМ 6 0 0.ГОДИНА
		КОСОВСКОГ БОЈА,А ЗАТИМ ЋЕ ДА СЕ НА-
		СТАВИ ШИРОМ АУСТРАЛИЈЕ,И ЦЕЛОГ СВЕТА
		ГДЕ СРБИ ЖИВЕ.

.....

НАПОМЕНА: Сваки православни хришћанин треба макар једном годишње да се причести. Због значаја Часног поста, ми Срби се највише тад и причешћујемо. Да би се што достојније причестили, потребно је постити најмање недељу дана, и наравно тог јутра ништа не окушати.

Ускрс и српски бесмртници

Ускрс је већи празник од Божића. Јер је Христос, победивши смрт, коју нико од људи није могао победити, доказао да је Бог. И показао да се о Божићу заиста родио Бог међу људима на земљи. Зато се у светосавској философији живота Ускрс назива — Празник над празницима. Ми Срби имамо посебне националне разлоге што нам је Ускрс најмилији и најрадоснији празник. И још: најсимболичнији. За време многовековног робовања, када су силе народне душе трнуле и обамирале у мукама и патњама, чезнуло се свим бићем за васкрсењем и ослобођењем. Ослободити се тмине и помрчине, васкрснути из мрачног гроба ропства — било је свенародна чежња и молитва.

Рашта живети, рашта страдати, рашта се жртвовати, рашта гинути за *крст часни и слободу златну* — све је то објашњено укршћњим, светосавским схватањем света, човека и народа: живети и умрети ради бесмртног и вечног, јер то чини и човека и народ бесмртним и вечним...

Само вечне вредности чине великим и човека и народ. А проблем вечних вредности решен је васкрсењем Христовим. Тек од васкрсења Христовог људска свест и савест одређено и јасно зна да је у свету човечанских стварности и збивања највећа вредност оно што је бесмртно и вечно, оно што обесмрћује и овековечује човека и његово дело. Према тој врховној вредности нормирају се и разврставају све остале вредности у роду људском. А и у роду српском, како нас је томе научио, и учио, највећи бесмртник наш — свети Сава.

У чему је практични значај васкрсења Христовог за свакодневни живот човеков; чему нас оно учи? Ево чему: човек није просто животиња коју смрт може уништити потпуно, заувек; човек је самим својим бићем везан са вечношћу и другим световима; његов живот почиње овде, на земљи, а наставља се у другим, ширим, тајанственим световима, и то ко зна у каквим облицима и димензијама. А из тога извире виши морал, бесмртни и вечни. Морал који важи и за горње светове. По њему: *све што ради човек, има значаја за све светове и утиче на сва бића у свим световима*. Зато је човек одговоран за све и сва. Без тога, не може се правилно и праведно решити никакав проблем, био он лични, друштвени, народни, општечовечански. Покуша ли се, онда се заплива у крв и хаос, као што је данас већ запливало европско човечанство, које се свим силама упиње да без Богочовека и против Богочовека, реши своје проблеме.

Сила и правда нашег народног морала је у томе, што је сав од Христа кроз светог Саву:

Сине Марко, једини у мајке,
Не била ти моја рана клета,
Немој, сине, огрешити душе.
Немој, сине, говорити криво,
Ни по бабу ни по стричевима,
Већ по правди Бога истинога,

Боље ти је изгубити главу,
Него своју огрешити душу.

Ко је то — Бог истинити? — Казао нам свети Сава: Богочовек Христос. Њега је свети Сава усадио у срце и душу нашег народа. И одомаћио Га у нашој историји. Величина нашег народа је у томе што је кроз светог Саву усвојио јеванђелску правду и претворио је у своју. У току векова он се толико сродио са том правдом да је она постала његово свакодневно, његово обичајно јеванђеље. Само се тако може објаснити што је наш народ у свим судбоносним тренуцима своје историје увек претпостављао небеско земаљском, бесмртно, смртном, вечно пролазном. Да није тако, шта би то нашег човека гонило из подвига у подвиг, из мучеништва у мучеништво, из борбе у борбу, за крст часни и слободу златну? Шта ако не ово, само ово: *Срб је Христов — радује се смрти!*

Архимандрит Јустин Поповић

Прича старца Јанићија

Било је то недавно, у једној северној касабџи. Под белом летњом месечином, сабрали се људи на разговор у башти старца Јанићија. После многих речи о разним дневним и лаким стварима, усудише се два младића да поставе свом домаћину једно важно питање. Старац Јанићије дуго оклеваше и ћутаху. Најзад, кад сви радознано навалише на њ, он поче да прича:

— Питате ме, децо, како сам ја постао побожан, или, правилније, како сам ја поверовао у Христа. Ви сте млади, и од увек ме знате као човека побожна и богомољна, но ја памтим себе и друкчијег. У моме младићском добу ја сам мало са висине, готово са презрењем, гледао на своју мајку, која је била велика богомољка. У то време ја сам читао многе стране књиге, нарочито француске. Кад год би ме мајка позвала у цркву, на молитву или на причест, ја сам одбијао са презривим осмехом. И док се она, старица, молила Богу у цркви, ја сам седео дома и читао разблудне француске романе. Са сузама у очима, мајка ме је благо прекоревала, завршавајући обично своје прекоре речима: „Кајаћеш се, синко, те твоје књиге неће те одвести срећи!“ О, мудра мајко моја, како си ми истину пророковала! Што сам више читао, све сам више осећао неку жеђ за нечим неодређеним. И црна туга свијала се као змија око мога срца. Једнога дана, рече ми забринута мајка: „Хајде, прочитај и мени нешто из тих књига, да чујем и видим, чиме ти то храниш душу своју!“ — „Не смем, мајко“, одговорих ја стидљиво, „није ово за тебе. Ти си, овај... стара жена“. Мајка уздахну дубоко, поћута, па рече: „Све што ти мени не смеш да прочиташ, синко, то није од добра... Устани, да идемо мало у поље, да се мало прошеташ и освежиш чистим ваздухом. Ах, мени тужној!“

И ја невољно пођем за мајком. Имали смо једну њиву, прилично удаљену од вароши. Жега је била велика, и ја почнем осећати жеђ. Нисам марио за разговор са мајком. Једва сам чекао да се одвојим од ње, и да продужим читање књига, коју сам носио у џепу. А у том часу, у џепу ми је била књига „Бонапарта и жене“. Тоба дана притисла ме беше туга мимо све друге дане, а уз то још и несносна жеђ. Мисли о самоубиству непрестано су ми се ројиле у памети. Најзад рекох мајци, готово грубо, нека она иде да гледа њиву, а ја ћу да легнем у хлад, да бих мало олакшао муке од жеђи. Тек што се јадна моја мајка удаљила од мене, ја извучем књигу из џепа, легнем у хлад, и почнем нервозно читати. Но, убрзо ме савлада сан и ја заспах. И у сну, господо, видех оно што је цео мој живот окренуло и учинило ме побожним.

Сањам и видим себе у сну као залуталог у некој сурој пустињи без човека, без дрвета и, што је главно, без трага воде. А жеђ ме ужасно стегла, тако да сам почео из свега гласа да вичем за помоћ и да ридам, сав обрван неизмерним страхом. Ехо мога гласа враћао се к мени као церакање. „То је неки зли дух који ми се смеје“. Таква мисао сину ми у глави, и то ме још више ужасну. Ја престанем да вичем, но оно церакање се продужи све јасније. . . У том се почеше некакве сенке купити око мене, и ја чух неки велики жагор. Повиках: „О људи, дајте ми само једну кап воде!“ На то дође, као одговор неки језовити глас из најближе моје близине: „Сада ћеш пити са реке, али не воду него пламен!“ Ја клонух и изгубих свест. . . Уто ме неко ухвати за руку и усправи. „Ти си жедан, момче, хајде да те напојим“. И у једном тренутку, ми се обресмо пред читавим стројем многобројних чесама, из којих је истицала вода у јаким млазевима.

Прва чесма, пред коју стадосмо, од једноставног црног камена, беше висока као обелиск, На њој беше написано: *Чесма фараонска*. „Ако можеш, пиј!“, рече ми непознати вођ. Ја се жудно нагнух да пијем, али се одмах тргох. Вода је заударала на стрвину, на неку грозну животињску стрвину.

Онда ме вођ брзо ухвати за руку и одведе пред другу чесму. Она беше широка као нека кула и сазидана изванредно лепо од дивних цигала. На чесми беше написано: *Чесма содомска*. „Ако можеш, пиј!“, рече ми вођ. Ја се опет жудно нагнух да пијем, али се брзо тргох назад. Јер, то не беше вода него нека гадна црна смола, чији ме мирис безмало онесвести.

Онда ме вођ ухвати за руку и доведе пред трећу чесму. Ова беше озидана од белог мермера, и имађаше много стубова унаоколо. На њој беше написано: *Чесма јелинска*. „Ако можеш, . . .“, рече ми вођ. Ја се жудно нагнух да пијем, али се брзо тргнух назад. Јер, то не беше вода, него нека течност бела као млеко, одвратна по укусу. Ја узех мало од те течности у уста, али се брзо повратих.

Онда ме вођ узе за руку и доведе пред четврту чесму. Ова беше од гвожђа изливена. На њој писахше: *Чесма римска*. „Ако

можеш“ пиј!“ , опет ће вођ. Ја похитах, али се опет брзо тргох назад. Јер, то не беше вода, него нека црвена течност. „Крв!“ , уста, али је брзо повратиш.

Онда ме вођ ухвати за руку и доведе пред пету чесму која се зваше: *Чесма Иродова*. Па пред шесту, која се зваше: *Чесма Неронова*. Па пред седму, која се зваше: *Чесма лицемера*. Па пред осму, која се зваше: *Чесма књижевника* . . . Па пред десету, која се зваше: *Чесма гордости*. Па пред једанаесту, која се зваше: *Чесма прељубе*. Па пред дванаесту, која се зваше: *Чесма свађе*. Па на тринаесту, која се зваше: *Чесма непослушности* . . . Па на петнаесту, која се зваше: *чесма Дарвинова*. И тако даље редом, од чесме до чесме, једне са називом неких порука и грехова, а друге са називом неких великих грешника, које сам ја у то време сматрао великим људима. Један предуги низ чесама! Све су оне споља биле врло лепе и привлачне, но течност која је из њих истицала, била је ужасна, или по мирису или по укусу. И ја ни са једне нисам могао пити и своју жеђ утолити. Чини ми се чак, да је свака та чесма повећавала моју смртоносну жеђ. Уз пут сам приметио да је око сваке чесме била пешчана пустиња. Вода је свуда шибала у млазевима, но одмах је понирала у песак без трага. Чудило ме да, поред толике воде, нигде није било ни травке, нигде дрвета, нигде зеленила, нигде живота! Покушавао сам више пута да свог непознатог вођу о томе упитам, и о другом којечем, но кад год бих ја дигао поглед, да му видим лице, он га је окретао у страну. И тако му је никако не могах сагледати лица.

Најзад клонух, изнемогао, на руке вођине, те се не сећам, како и куда ме је он даље водио. Када дођох к себи, спазих поред собом једну скромну чесму, израђену од дрвета у виду крста. Из ње се точила обилна вода, чиста као кристал. На чесми је писало: *Чесма Воде Живе*. Унаоколо је било красно дрвеће, цветне пољане и зелене ливаде. На све стране виделе су се многе красне птице, које су умилно певале. „Ако хоћеш, пиј!“ , рече ми вођ. Ја се нагнух да пијем, и пих, пих тако дуго, да ме вођ трже за руку и рече: „За сада доста!“

Ја се усправих и осетих нови живот у себи. Никада у веку нисам пио тако слатке воде. Хтедох се опет нагнути да још пијем, али ми вођ не допусти, на моју велику жалост. И рече ми: „Света Милост доста ти је данас дала. Други пут ће бити више.“ И трже ме од живодајне и слатке чесме. „Како ћу ја други пут наћи ову чесму без вође?“ , упитах. „Ето ти вође“, рече ми мој сапутник и показа ми једну књигу, на којој је као сунчаним зрацима било исписано: *Свето Писмо*.

Уто се мој вођ поче од мене удаљавати. Ја га стадох молити да ме не напушта. На то ми он рече: „Па ти си мене први напустио! Кад се поправиш и удостојиш, опет ћу ти доћи!“

Ја сав задрхтах. И једва промуцах: „Ко си ти, реци ми, молим ти се!“ — „Ја сам твој анђео чувар, слуга Свете Милости“. — „Анђео чувар! О томе ми је некада моја драга мајка говорила!“ Потрчах за њим и викнух: „Молим ти се, покажи ми бар лице своје!“ Но, он побеже, одговарајући ми

јасно и оштро, реч по реч: „Ниси сад достојан да видиш лице моје. Сувише си пио са оних Проклетиx Вода. Не могу да подносим *мирис твој*. Ако се очистиш, и удостојиш, ја ћу ти опет доћи и ти ћеш видети моје лице“.

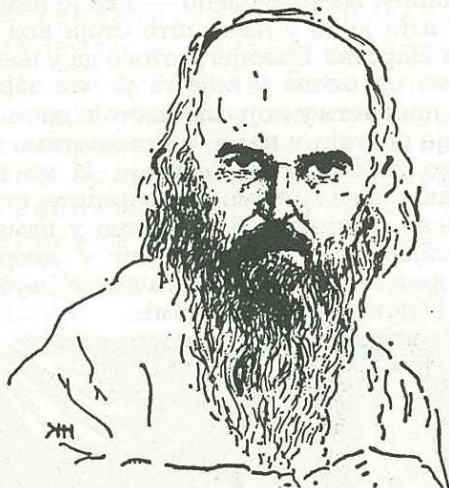
Ја јаукнух од бола. Уто се и пробудих. Моја мајка седела је краје мене и — плакала.

Заплаках се и ја горко, и прегорко. Па кад дођох до даха, ја завиках иза гласа: „О мајко, слатка мајко! Сад разумем: због твојих суза ја сам видео оно што сам видео. Мајко драга, опрости! *И хвала ти, света мајко моја, великомученице, што си ме данас поново родила сузама својим.*“

При томе, старац Јанићије заплака, и изазва сузе у очима свих присутних.

„Отада и због тога, децо моја, ја сам постао онакав каквог ме ви знате“, заврши своју причу старац Јанићије.

Владика Николај

23. април/6. мај: ЂУРЂЕВДАН

Великомученик и Победоносац Георгије

Када посматрамо икону св. Георгија Победоносца, ми видимо на њој човека који има мужанство и смелост да се сукоби са злом, не само ради себе самога него ради нечег вишег од себе, да се сукоби са њим лицем к лицу, знајући да га то може стајати живота. На иконама св. Георгија ми видимо величанственог Витеза у борби са аждајом, и девојку коју он жели да спасе, где стоји у ишчекивању његове победе или своје срамоте и смрти.

И у свакоме од нас постоји нешто, чијим би симболом могла да буде та чиста дјева — наше целомудрије, наша чистота и часност и целосност и толико других својстава која нас чине сродницима Бога Живог. И против свега тога устају силе зла,

као аждаја на икони, готове да растргну лепоту, да у нама тако не остане ништа осим смрти, разорености и поражености, не само нас самих него и Бога. Но у свакоме од нас постоји величина и богатство душе, високи дух витештва који се може подићи на борбу за све што је чисто и благородно, све велико, и због лепоте тих својстава, али, у исто време, и ради Господа Којем та лепота припада као што Невеста припада љубљеноме и чистом Женику.

И то је слика св. Георгија — тај призив упућен је свима нама: зло се свуда распространило, оно не само да хара око нас, оно постоји и у нама самим, настојећи да погази свеколику унутарњу лепоту и целосност људског бића. И ми смо призвани да ступимо у бој и боримо се да зло буде побеђено, не само ради нас и не само ради Бога, него и ради свакога кога то зло, можда, трује и руши.

Загледајмо се у ту икону, ма и мислено — ако је немамо, и поставимо себи питање: шта је то у нама што стоји код двери царске палате, код врата Царства Божијег, готово да у њега уђе, само ако буде ослобођено од окова у које га је зло заробило само ако буде спасено од пропасти у коју зло настоји да га вргне. Загледајмо се и у зло које постоји у нама, и прихватимо позив, као што га је прихватио добри витез Георгије. И ма нас то стајало и живота, или, пак, пораза, уђимо на поприште, ступимо у бој и нека све прекрасно, велико и благородно у нама буде заштићено, спасено, ослобођено, и нек ступи у двораци, у Царство Живог Бога који нас чека са толиком љубављу, толиком вером, са тако непоколебивом надом!

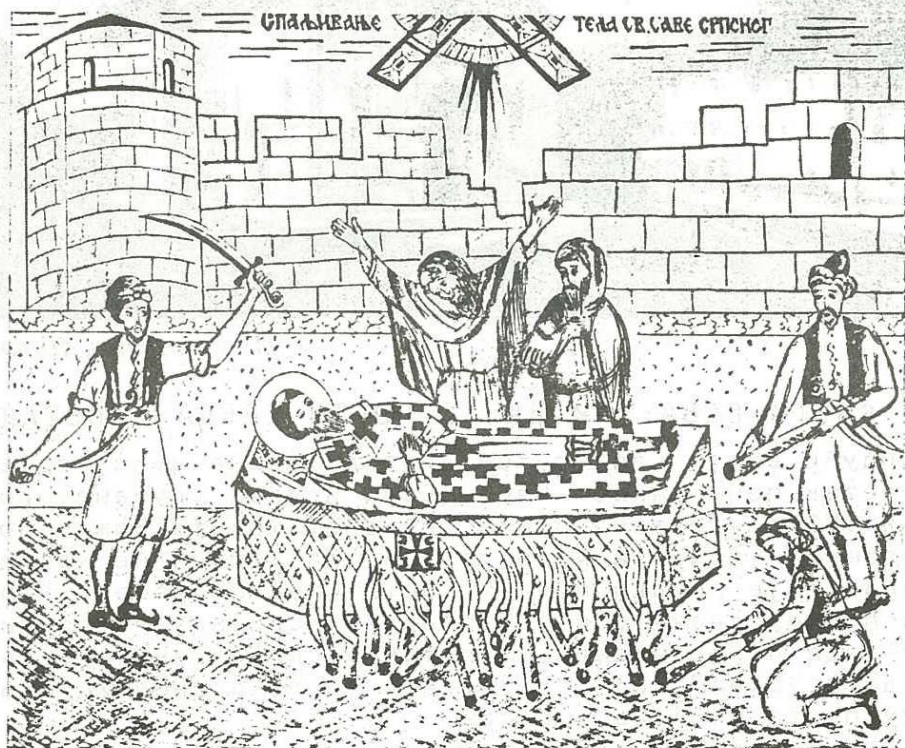
ХРИСТОС ПЕРЕ НОГЕ АПОСТОЛИМА

КАКО ЈЕ ПРОНАЂЕНО МЕСТО СПАЉИВАЊА МОШТИ СВЕТОГ САВЕ

После доношења закона о прослави Светог Саве као школског празника, отпочело је трагање за местом где је спаљен Свети Сава.

У потрази за местом где је спаљен Свети Сава највише је помогао прота Стојадиновић, који је 1878. године послао писмо митрополиту Михаилу, у коме пише:

"Док је српска војска војевала за ослобођење и независност отачаства нашег све Србије, ја, као члан Српства, спречен старошћу и слабошћу, не могући лично у борби учествовати, задао сам себи дужност распитивати се, истраживати и изнаћи на Врачару код Београда место на ком је потурица Синан-паша, хотећи своме свецу Мухамеду, сину мрака и тираније, ужећи свећу, а српској је цркви и просвети навек угасити, спалио је мошти Св. Саве, првога архиепископа и Просветитеља српског. Тако по дугом распитивању наиђем на хаџи Максима Петровића из Палилуле београдске, и на моја питања о тој

ствари, сгаришту Св. Саве, испрчао ми је ово: "Мени је казивао покојни Станко, колар, кмет из Палилуле, о томе овако: На југоисточном Врачару, поред пута водећи ка Мокром Лугу, један одавно издигнути храст и у околини тог храста имаде црквиште на коме је била црквица од благочестиви Срба подигнута за спомен на коме је месту Св. Сава спаљен. Та је црква трајала све до 1757. године, па су је онда Турци порушили, и да се и данас од тог црквеног материјала комадићи цигаља и плоча на месту црквишта налазе. И ово му је, вели Станко његов отац причао, који је такође од свог ова чуо, овај од свог оца и тако даље, да ово место, околину црквишта град не бије".

Тако је пронађено скоро након 300 година место где су спаљене мошти Светог Саве, а на коме се сад гради Спомен-храм.

Манастир Дечани, XIV век

СВЕТИ САВА УЧИ ДА СЕ ПОСТИ СРЕДА И ПЕТАК

Идући Свети Сава путем дође до једне куће, гдје се у петак пече јагње. Свети Сава искара укућане, говорећи: "Зар у петак мрсите, па опет хоћете Божје помиловање?" Домаћин му одговори: "Па што да не мрсимо — данас није никаки пост!" Свети Сава одговори: "Треба да постиш сваку сриједу и петак. Сриједу у спомен да су тада Исуса издали, а петак у спомен смрти и распећа Исусова". Од тада се свукуд по правом хришћанству пости сриједа и петак.

ВЕЛИКИ ПРОПУСТ

Крајем јануара 1989 године изишао је у новинама у Мелбурну чланак о поруци бившег Гувернера Аустралије сер Стивена, где он замера новодошли у Аустралију на томе што не маре да им деца знају свој језик и обичаје одакле потичу.

Кад сам то прочитао почео сам да константујем чињенице нашег успеха и неуспеха. Ми стари емигранти у овој земљи од 1948/9 године основасмо цркве, фолклоре и школе, а све у циљу да нам се деца не би изгубила. И поред свега труда цифре о успеху су сувише мале. Црква стоји и сала, а сад правимо и већу; па манастир довршавамо, али најважнијег дела тог труда немамо, то су некадашња деца, а данас већ одрасли са својим фамилијама. Језик слабо знају (част изузетцима) а цркви слабо долазе.

Можда смо ми старији правили грешке, од којих неке сад увиђамо, али је касно. Зато ви млађи који имате децу, учите се на нашим грешкама, а све у циљу да би боље успели да буду добри Срби и добри православци.

МИЛАН СТАНИЋ

КАД ВАМ СЕ ФАМИЛИЈА ПРИЧЕСТИЛА

Овим речима сам се обратио једном парохијанину, на што ми одговори: "Нисмо одавно, оче. Некако смо занемарили, а није зато што не верујемо!"

Кад би био ово усамњен случај могло би се и опростити, али ми се чини да је уопштен.

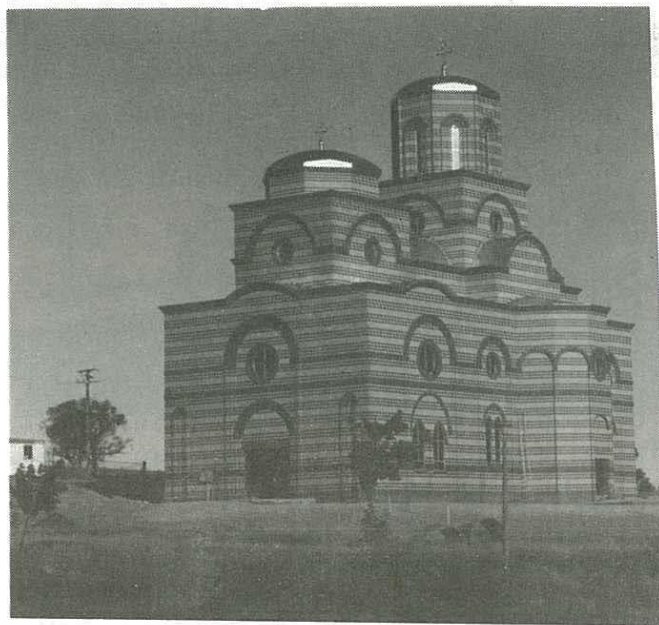
Због тога вам се и обраћам, драги парохијани. Зашто сте клонули духом? Зашто је ваша вера омлачала? Где је оно старо пожртвовање за веру своју? Бог је исти и јуче и данас и сутра. Испитујмо себе. Гледајмо шта је узрок томе да немамо срца да препостимо једну недељу и причестимо се телом и крвљу Господњом за здравље тела и спасење душе.

о. Драгомир

АРХИМАНДРИТ САВА - ЗАМЕНИК ЕПИСКОПА

Пред своје страдање Христос се обратио апостолима, рекавши им да се не боје, јер ће се њихова жалост да обрати на радост. Слично се и нама догодило. После упокојења владике Петра, сви смо били у паници ко ће да га наследи сад у тешким временима. Али Бог се на нас смиловао па нам је дошао о. Сава: млад, вредан и способан свештеномонах. Иако је са нама свега четири месеца, већ се види његова одлучност да постави многе ствари на своје место. И што је најважније, труди се да управља како он мисли да је добро, баш онако како је традиција Српске цркве од постања, не поводећи се за новим нецрквеним духом где свака влада, а нико не управља.

Надамо се да ће његова одлучност дати подстрека и осталим малаксалим, који су изгубили наду да се може нешто поправити.

Пред њиме је велики подухват: завршавање Каленића, што није мали подухват.

Његови претци су дошли у Америку крајем прошлог столећа, али српски језик одлично говори, а осећај за Српство му је као да се родио у срцу Србије.

П р о ш е с њ

Светог архијерејског синода
Српске православне цркве

ПОВОДОМ ИЗЈАВЕ ДР СТИПЕ ШУВАРА

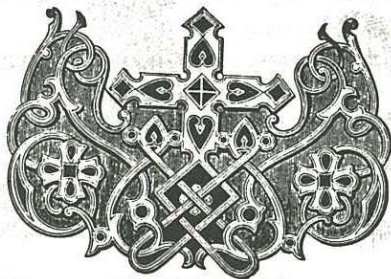
Председник Председништва Централног комитета Савеза комуниста Југославије, др Стипе Шувар, изјавио је на седници политичког тела којем председава, 20. децембра 1988. године, да у непризнавању канонског статуса аутокефаланости „Македонској православној цркви“ од стране Српске православне цркве види „класични српски национализам“. Ту своју изјаву је поновио на недавно одржаној двадесетој седници ЦК СКЈ.

Свети архијерејски синод Српске православне цркве са дубоким жаљењем и великом забринутосту констатује да је први човек Партије у овој земљи дозволио себи грубо мешање у унутрашњи живот и поредак наше Цркве, „заборављајући“ да одвојеност Цркве од Државе и немешање црквених органа у друштвено-политичке послове има и своју другу страну — одвојеност Државе од Цркве и немешање друштвено-политичких органа у црквене послове. Осим тога, дозволио је себи и клевету на рачун наше Цркве, приписавши јој службу национализму.

У име Српске православне цркве, Свети архијерејски синод одлучно протестује против овог неуставног, незаконитог, нехуманог, етички и цивилизацијски неприхватљивог поступка др Стипе Шувара.

Из Канцеларије Светог архијерејског синода

Хвала Богу да и овако нешто изиђе из њихових уста! Да су се тако залагали задњих 40 година другачија би била слика Српске цркве. Или је то дело еп. Амфилохија који је сада члан Светог Архијерејског Синода!?

ИЗ ДЕТИЊСТВА КРАЉЕВИЋА МАРКА

У Прилепу граду краљевао је некада краљ Вукашин Мрњавчевић и имао је три сина: Дмитра, Андријаша и Марка.

Ово што ћу вам причати било је у доба када је Краљевић Марко био мали, врло мали. Још тада је он био напреднији од све деце и сви су се чудили детету које је већ у трећем месецу старости било тако тешко да га нико није могао на рукама носити. У четвртном месецу, мали Марко добио је већ зубе, а у петом месецу је и проходао. Кад му је било осам месеци, он је већ говорио, а када му је била пуна година дана, он се већ тукао с децом на друму и тешко би било детету које њему шака падне.

Он би још тада — а било му је тек годину дана — прстима разбијао орах коштуњак; узео би на длан лубеницу по пет кила тешку, метнуо је на раме и одбацио по пет метара далеко, те би се лубеница расцмекала у сто парчади.

Када му је било две године, он је већ јахао гола коња, а када му је било три године, он се пео уз кршчеве више манастира Трескавца, те односио младе орлиће које је нашао у орлову гнезду.

Али не само што је био јак и срчан, већ је у малога Марка било исто тако и мудрости као и снаге. Није му било ни пуних пет година, а умео је надговорити и старца којему се бели брада до појаса. Калуђери из манастира Свете Богородице са Трескавца слазили би доле у Прилеп, да се чуде мудрости детињој. И што они — ништа, али и учени монаси из атонске Свете горе, кад би походили дворове српских владара, ктитора светогорских, увраћали би у Прилеп и дивили се мудрости детињој.

— Бог је овоме детету даровао и разум и снагу, те биће да му је наменио велику славу! — рекли би монаси светогорски.

Док је, тако, Вукашин краљевао у Прилепу, а

Марко растао крај краљев леком истоку, царевао је многе земље задобио и мо сила над силама. Тај цар и славе, повуче се у своје друштво и веселе и разго и поче да размишља. Три мучила, прво: кад је човек може да избегне смрт па питање: треба ли човек да или треба да се ослони и

Та три питања морил цара, и није због њих имао -пото да их реши и сазна нађе. Тога ради поче причатце и мудраце, те их приумели одговорити на горњи мудраци су се довијали н да му користе својим зна нису могли задовољити од

Шта ће цар и како ће, га она три питања почел Када није могао више да а он једнога дана зовну с рече:

— Седи на мој престо! Ја пођох по свету да тра

И цар скиде са себе ца па се обуче у просјачко од

— А што то чиниш, о не путујеш као цар?

— Овако је боље! — в као цар, нико ми не би искр ће свако рећи.

И пође цар тако и об мудрости нигде не нађе. Та

— Чујем да, тамо пре се књижи уче, те кад би м сазнао што желиш.

Цар се упуту и пређе Цариграда, па све дубље и се на све стране. Негде те неке калуђере, те приђе и

евога престола, тамо, на да-
 е један иноверни цар, који је
 многе народе заробио, те био
 р, када се заситио и власти
 је сјајне дворе, и омрзе му
 говор. Он се повуче у самоћу
 ри су га питања нарочито
 ек најјачи; друго: како човек
 да да вечито живи; и треће
 да слуша само себе у животу
 и на савете својих пријатеља?
 или су и дан и ноћ силнога
 ојна и мира. Хтео је пошто-
 а истину, а није умео сам да
 изивати учене људе, звездо-
 рипитивати не би ли му они
 ња три питања. Звездочатци
 на сваку руку, и покушавали
 нањем и мудрошћу, али га
 одговором.

е, а смирити се не може, јер
 еше сад још више мучити.
 да одоли, ни да нађе мира,
 себи најстаријег сина па му
 о и владај док се ја не вратим.
 ражим мудрост.
 царско рухо и круну са главе,
 одело.
 оче? — рећи ће син. — Што
 вели цар. — Кад бих пошао
 крено рекао истину, а просјаку
 биће целу своју државу, али
 Гада му један пустињак рече:
 реко мора, живе народи који
 могао тамо поћи, можда би
 е море, па зађе отуд чак од
 и дубље у земљу, распитујући
 тамо, око Солуна, он срене
 и њих да припита. А то су

били баш они светогорски монаси који су се враћали
 са двора краља Вукашина.

— Ми ти, старче, — рекоше они просјаку седе
 браде до појаса — ми ти не умео одговорити на
 то што нас питаш, али пођи овуда, уз реку Вардар,
 па сврати у град Прилеп; тамо краљује један српски
 краљ и у њега је син Марко, коме је господ даровао
 колико снаге толико и разума. Можда ће ти то дете
 моћи одговорити.

Пође просјак уз Вардар, па пређе затим преко
 неких планина и сиђе у град Прилеп и паде пред Ву-
 кашинове дворе, и рече зашто је дошао. Одведоше
 га у град и изведоше пред њега малог Марка.

— Чух, дете, — вели му старац — да си врло
 јак и снажан?

— Тешко снази без мудрости! — вели му мали
 Марко.

— Али, веле, ти си mudar толико исто колико
 и снажан.

— Мудрост се и снага не мере на истом кантару.

— Тако је, дете. Истина је видим што о теби чух.
 Би ли хтео да ми одговориш нешто што ћу те пита-
 ти? — вели старац.

— Стар си, а ја сам дете, дужан сам ти одговорити
 на свако питање.

— Умеш ли ми рећи, дете, кад је човек најјачи?

— Човек је најјачи — одговори Марко — онда
 кад брани правду.

Старац се задиви овоме одговору, па му упуту
 друго питање.

— Да ли човек може да избегне смрт па да ве-
 чито живи?

— Може! — одговори Марко. — Нека чини у
 животу добра дела, па ће живети и после смрти.

Старац се овоме одговору још више задиви, па
 му постави и треће питање:

— Треба ли човек у животу да слуша само себе
 или треба да се ослони и на савете својих пријатеља?

— Ако човек гледа себе на оба ока, сме се осло-
 нити на себе, али ако гледа само на једно око, боље
 нека припита за савет пријатеље.

— Ја ти не разумем одговор? — рече старац.

— Људи обично гледају себе само једним оком,

те виде само половину, само своје добре стране, а немају храбрости да отворе и друго око, да виде и своје слабе стране. Такви људи, који нису кадри видети и своје слабе стране, не могу се ослонити на свој савет.

— И та ти је мудра! — рече старац. — Бог нека те благослови, јер сам сазнао оно што сам хтео.

Затим се диже и спусти руке детету на раме:

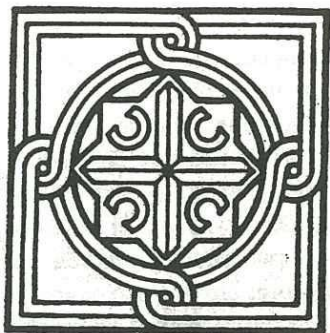
— Бог те је благословио када ти је уз снагу дао и разум. Ти ћеш бити слава твога народа.

И старац оде својим путем како је и дошао.

А једнога дана, после доста времена, улеже у Прилеп велики караван од седамнаест камила, претоварених благом и даровима, оружјем и другом опремом. Вођа каравана, Абу-Бекир, изађе пред краља Вукашина и рече:

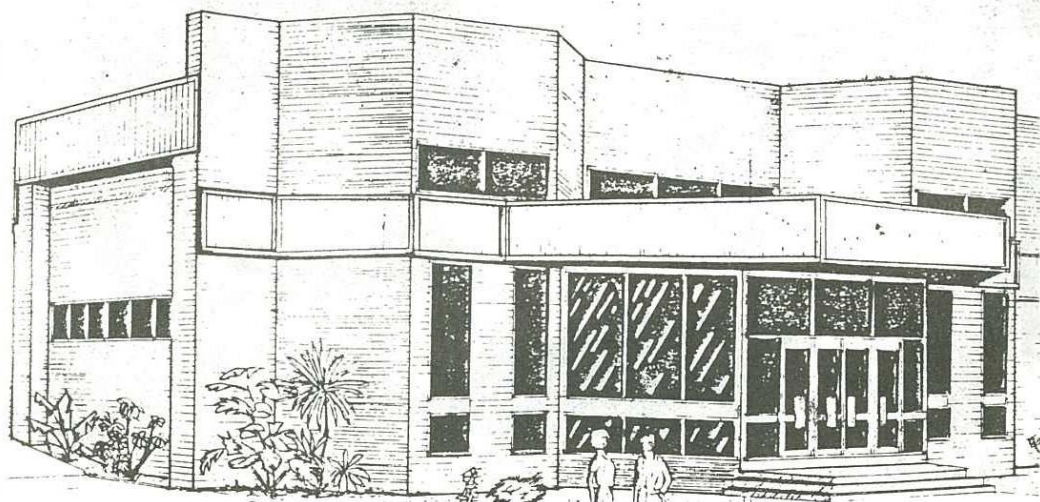
— Мој господар, цар над царевима, залутао је у твоју државу као просјак, тражећи себи савета и одговор на питања која је себи поставио, и нико му одговора није умео дати, до твој Марко. Он му шаље ове богате дарове.

Марко прими дарове; благо подели сиротињи, мач опаса, а буздован златом окован забади за леђа. Тај мач и тај буздован задавали су затим насилницима много јада, јер Марко је увек важио као најјачи човек, не само зато што му је Бог снаге дао већ и стога што је увек правду заступао.

СА СЛАВЕ У ГРИНЗБАРИ 22.1.1989.

У Недељу 22 јануара, десило се оно о чему смо дуго маштали - освануо је дан наше храмовске славе коју смо по први пут прославили у нашем скоро завршеном дому у Гринзбари. Наши управници заједно са добрим бројем чланова и парохијана постарали су се да се што боље спреми за овај велики дан. Данима унапред долазило се на радне акције како би се сала очистила као и опремила за Славу. Колико је била новина прославити Светог Саву у новом дому, толико је била већа радост и задовољство када је ту свечаност увеличао наш архимандрит о.Сава, који је са нашим слободним свештенством из Викторије служио свету литургију. Од будуће трпезарије, или мале сале, направила се привремена црква и ту се служило, а потом изненађујући број наше браће и сестара прешло је у главну салу на славски ручак. О. Драгомир је са младим домаћином, врлим Србином Павлом Јевтовићем пресекао славски колач, а домаћин за идућу годину примио се да буде Раде Оклобџија. За време ручка о.Сава је одржао дивно предавање о животу и раду Светог Саве, а по завршетку своје беседе он је позвао све присутне да сви заједно запевају Светосавску химну. Ово је многе гануло до суза јер надахнуће са којим је о.Сава говорио отва-

рало је многа срца. Уследили су многи говорници, сви зачуђени постигнућем наше Општине, дакле, сама чињеница да је више од 500 душа дошло на славу, показује колико се о овом подухвату прича у нашој заједници, а К С Сестара "Огњена Марија" се и овом приликом истакло као група марљивих радница, које су заједно с девојкама у народним ношњама служиле све госте, а претходно припремиле толику храну. Целог дана је владало велико одушевење, а дух задужбинарства је овладао у срцима српског народа. Сума од 25 000 долара је приказала то расположење и ту дарежљивост. Да би се атмосфера још више испунила, звуци Сибиновог оркестра су узбудили и подстакли народно весеље. У музичкој паузи наш свештеник о. Драгомир је заједно са председником г. Витом Обрадов поделио поклоне деци у знак обележавања школске славе. Ето, Свети Сава стигао и у Гринзбару...

Дај Боже да је ово добар знак за будућност црквеног и националног живота на новом месту.

ЈОВАН ПЈЕВАЧ

НАШЕ ВРЕДНЕ СЕСТРЕ СА ЕКОНОМОМ ЛАЗОМ ЈУЗБАШИЋЕМ

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 1.12.1988-1.3.1989.

Раде Вигњевић	10-	Илија Петровић	10-
Јула Кончар	4-	Радивоје и Ј.Ристић	50-
Радован Савић-Курјак	20-	Марко Бањанин	20-
Милован Пауновић	50-	фам.Милован Пауновић	100-
Драгољуб Јовановић	10-	Станиша Грујић	20-
Др Слободан Филиповић	20-	Петар Тешић	20-
Михаило Томић	30-	Илија Чубрило	50-
нечитко име	10-	Милан Девић	50-
Илија Вукота	20-	Светлана Девић	50-
Владимир ?	5-	Милка Пауновић за	
Г Лакић	10-	+ Милована Пауновића	50-
Милутин Милић	10-	Миодраг Јањићијевић	10-
Ранко Машић	5-	Жика Миленковић	10-
Ранко Булатовић	10-	Велизар Николић	30-
Јула Кончар	5-	Н.Н.	5-
Драгољуб Јовановић	20-	Михаило Томић	10-
Драган Контић	5-	Драгољуб Гвозденовић	20-
Михаило Томић	10-	Вангел Спасовски	10-
Слободан Филиповић	20-	Власта Михаиловић	150-
Жарко Сретеновић	20-	Драгић Јанковић	20-
Иван Дуловић	20-	Павле Јевтовић	10-
Вангел Спасовски	10-	Витомир Петровић	20-
Драгољуб Гвозденовић	20-	Милица Илић	20-
Јован Пјевач	20-	Милош Дакић	20-
Слобо Предић	10-	Владо и Ана Бошњак	10-
С Цвикић	50-	Дмитар Вранешевић	20-
П Голианин	10-	Љубомир Стојановић	5-
Ј Бараћ	20-	Илија и Јелена Врцељ	20-
Слободан Јузбашић	20-	Душан Зечевић	5-
С Чубрило	20-	Ђорђе Новаковић	20-
Б Петровић	5-	Бранко Скенџић	10-
Љ Цветковић	20-	Милан Станић	50-
М Марић	10-	Жарко Добросављевић	20-
Б Пешић ?	20-	Миленко Веселиновић	20-
Р/С Самарџић	50-	Слободан Јузбашић	20-
В ?	10-	Вукашин Зечевић	20-
Александар Петровић	10-	Јордан Вујић	40-
нечитак подпис	10-	Душан Симић	20-
Глигорије Хешков	20-	Стојан Драгановић	100-
Степа Степановић	10-	Витомир Јевремовић	20-

Милан Кљајић	30-	Бранко Пешић	20-
Б Кујовић	40-	Радован Бошњак	10-
Н Милинковић	10-	Миша Петровић	10-
С Драговић	10-	Никола Танасић	20-
С Стојановић	20-	Живадин Петровић	10-
Бојан Стојнић	10-	Миодраг Живановић	20-
С Матић	20-	Степа Степановић	50-
Александар Миља	5-	Драгољуб Јовановић	50-
Анђела Ивановић (Кан)	5-	Мирјана Бањанин	30-
Зора Шиповац	10-	Марко Грмуша	30-
Драгољуб Стаменковић	20-	Н.Н.	50-
Драгица Оклобџија	10-	Лука Петровић	40-
Ј Козић	10-	Душко ?	40-
фамилија Докмановић	60-	Слободан Чулић	20-
Бранко и Н.Бугарски	40-	Павле Јевтовић	500-
Саво и Р.Самарџић	20-	Коста и Вера ?	25-
фамилија М.Станић	10-	ЦШО Ст.Албанс	100-
Милојко Југовић	40-	КСС Ст. Албанс	50-
Свето Вићентијевић	20-	Милан Ковачевић	50-
Слободан Предић	100-	Момир Кујовић	100-
Драган Контић	50-	Гојко Лакић	20-
Јоксимовић	50-	Милорад Илић	40-
ЦШО Ђилонг	100-	Бранко Лукић	40-
ЦШО Френкстон	50-	Лазар Марјановић	20-
КСС Ђилонг	50-	Раде Вигњевић	50-
КСС Френкстон	50-	Радован Бошњак	60-
Милутин Костић	100-	Стево Гајић	50-
ЦШО Јалрон	100-	Вангел Спасовски	20-
КСС Јалорн	50-	Златко Андрејић	100-
Душан Дувнак	40-	Бранко Стакић	20-
Александар и П.Чулић	100-	Васо Кондић	50-
СИД "Његош"	30-	Чедо Оклобџија	50-
А Новаковић	20-	фамилија Докмановић	20-
Српски четници	100-	Бранко и Н.Бугарски	20-
Бранко Јевтовић	30-	Неђо Дамјанац	50-
Удружење бораца "ДМ"	50-	Радослав Кравић	100-
Лазар Јузбашић	20-	Неђо Маџаревић	30-
Драган Савић	20-	Радован Грујић	20-
Душан Павловић	20-	Ђорђе Козић	50-
Илија Никић	20-	Милојко Југовић	20-
Милан Цимбаљевић	20-	Раде Јоветић	20-
Никола Џодан	50-	Мишо Глоговац	100-
Слободан Митовић	100-	Ђорђо Глоговац	100-
Жарко Сретеновић	100-	Милан Оклобџија	29-
Ивана Нешић	20-	Данило Санадер	25-

Богољуб Петрић	50-	Воја Милошевић	40-
Српска Н. Одбрана	50-	Миладин Бјелогрлић	100-
Владимир Бошњак	20-	Ново Ђуркић	20-
Бранко Ђорђевић	100-	г. Јакшић	20-
СКК "Св. Сава"	100-	Виљко Цвијетић	50-
Петар Лалић	20-	Стјепан Марковић	10-
Илија и Јелена Врцељ	100-	г. Брковић	20-
КСС Калтон	3.000-	Данило Павловић	20-
Живомир НВколић	50-	Милка Пауновић	20-
Ранко Булатовић	50-	Душан Мирковић	30-
Ф.К. "Србија"	50-	Вера Станковић	10-
Златко Андрејић	20-	Слободан Станковић	20-
Дмитар Вранешевић	40-	Паја Јовановић	50-
Сока Чубрило	160-	Ђорђе Новаковић	20-
Александар Лукић	30-	Рижовић	20-
Коста Наградић	100-	Миша Видачић	100-
Милан Делић	50-	Десимир Николић	50-
Г-ђа Божиновић	20-	Србољуб Деспота ?	20-
Бранко и Ана Пјевач	20-	Миле Ђурковић	50-
Миладин Петрић	50-	Глигорије Хешков	50-
Милић Булатовић	60-	Обрен Поповић	100-
Душан Вламарић?	50-	Милка Шућур	20-
Слободан Матић	20-	фамија Јефтић	20-
Јово Бараћ	50-	Радисав Живановић	50-
Јован Шамановић	20-	Добривоје Ђорђевић	100-
Душан Петковић	50-	Драгољуб Гвозденовић	20-
Чедомир Брадоњић	50-	Дико Љубинковић	20-
Раја Богдановић	40-	Стево Бошковић	40-
Здравко Караман	50-	Курјак	40-
Ф.К. "Синђекић"	50-	Марко Жугић	20-
Драгутин Ивановић	50-	Милан Стрмошљанин	20-
Илија Петровић	100-	архимандрит Сава	20-
Драгољуб Рајић	20-	Цвијо Ђукић	20-
Витомир Новаковић	50-	Марко и Нада Бањанин	20-
Драгутин Параментић	50-	Никола Марковић	50-
Илија Шуша	20-	Васо Груловић	5-
Вера Трифуновић	50-	Радојица Ћираковић	5-
Вероника Никић	20-	Ново Ђуркић	10-
Илија Орлић	20-	Илија Петровић	10-
Лаза Лазић	20-	Јован и М. Пјевач	20-
Милош Ковачевић	20-	Драгољуб Гвозденовић	60-
Ненад Дачић	10-	Слободан Филиповић	20-
Саво Чанчаревић	20-	Софија Милентијевић	20-
Божо Миленковић	20-	Ј и М Боровац	20-
Петар калић	20-	Боро Глишић	50-
Богдан Гутић	20-	Милорад Ђерић	20-

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

ОД 1.12.1988-1.3.1989.

Младен Сојевић	20-	Вера Кљајић	10-
Владимир Бошњак	5-	Марко Бањанин	20-
Вангел Спасовски	5-	Софија Духон	20-
Драгољуб Шокчевић	15-	Тихомир Оклобџија	10-
Божо Миленковић	5-	Миодраг Костадиновић	50-
Драгомир Ђорђевић	10-	Радмило Б.Живковић	10-
Саво Самарџић	10-	Миломир Луковић	50-
Михаило Мијатовић	10-	Радмило В.Живковић	10-
Обрен Поповић	5-	Дмитар Вранешевић	10-

ХВАЛА ПО СТО ПУТА ЗА ВАШУ ДАРЕЖЉИВОСТ, БРАЋО МОЈА!

ПРИЛОЗИ ЗА ДОМ У ГРИНЗБАРИ

ОД 17.9.1988 ДО 1.МАРТА 1989.

ЗА АСТАЛЕ И СТОЛИЦЕ

Дмитар Вранешевић	400	Живомир Николић	200
Милан Цимбаљевић	200	Спасоје Цвикић	600
Божо Брђанин	100	Радмило Б.Живковић	200
Перо/Предраг Сојевић	600	Марко Бањанин	400
Милав и Вера Кљајић	400	Милорад Милутиновић	80
Бојка Ђукић	20	Ратко Петрић	400
Радмило В.Живковић	400	Момир Кујовић	300
Недељко и М.Павловић	400	Раде Чулић	400
Софија Духон	200	Петар Дрљача	200
Бранко Ђорђевић	500	Драгољуб Гвозденовић	200
Душан Шушњић	200	Бранко Пјевач	200
Живадин Петровић	200	Божидар Ковач	200
Милош Дакић	200	Неђељко Шиповац	200
Давид Дакић	200	Витомир Обрадов	500
Милорад Вековић	400	В.Ћеранић/М.Стојнић	200
Витомир Новаковић	200	Влајко и В.Ћеранић	200
Милијан Кулинчевић	400	Богољуб Петрић	400
Драгомир Ђорђевић	400	Митар Козомара	100
Витомир Петровић	80	Илија Чубрило	450
Јово Бараћ	100	Илија Ђукић	350
Војислав Драгичевић	400	Владимир и А.Бошњак	200

ОСТАЛИ ПРИЛОЗИ

Драгољуб Дашчуклић	70	Параскева Богићевић	20
Илија Никић	20	Неђо Маџаревић	30
Марко Милекић	182	Радмило Курилић	100
Раде Оклобџија	412	Душан Шушњић	50

Тоша Плачејевић	50	Миливоје Павловић	100
Тодор и Р. Вукомановић	50	Славко Ђурић	50
Михаило МИјатовић	40	Жика Миленковић	20
Александар Миља	20	Слободан Јузбашић	50
Драгица Оклобџија	100	Виљко Цвијетић	100
Драгољуб Рашчуклић	120	Бели Ћурковић	50
Милка Пауновић	100	Зоран Ђурковић	20
Јово Дубајић	20	Бранко Скенџић	20
Милан Илић	200	Саша Кулинчевић	50
Тоша Вукомановић	50	Тројан Ристић	20
Бранислава Живковић	100	Восак	30
Александар Рашчуклић	100	Михаило Томић	30
Ђорђе Рашчуклић	100	Лука Петровић	100
Петар Рашчуклић	100	Зоран Поповић	50
Миленко Веселиновић	30	Бошко Чубрило	100
Слободан Јузбашић	20	Бранко Рупар	100
Цвијо Ђукић	100	Воја Драгичевић	50
Ратко Божиновић	100	Милан Буквић	50
Слободан Чулић	100	Љубо Наградић	100
Живота Нешић	400	Душан Јоветић	100
Милан Ковачевић	100	Јовица Пјевач	200
Мирјана Бигић	100	Чедо Стојановић	50
Драгић Јанковић	200	Радмило Курилић	50
Алекса Шиповац	100	Раде Оклобџија	105
Стеван Обрадов	200	Манојло Поповић	200
Andrew Lasey	50	Марко Милекић	200
Ратко Петрић	50	прота М. Јовановић	10
Милан Вековић	500	Даница Ђокић	10
Бранко Милекић	100	СНУ "Вук Караџић"	20
Мирко Добријевић	100	Ратимир Вукомановић	50
Душан Жабић	100	Ранко Булатовић	500
Владимир Живковић	100	Петар Јевтовић	200
Стево Савановић	20	о. Драгомир Шиповац	780
Никола Вујанић	100	Драган Контић	1000
Саво Чубрило	100	Обрен Поповић	100
Младен Стакић	1000	Живомир Николић	100
Милан и Вера Кљајић	600		
Даница Кљајић	50	ОВОЛИКО ПРИЛОГА, КОЛИКО	
Тома Бањанин	100	СТЕ ДАЛИ ЗАДЊА 3: МЕСЕЦА	
Стево Стојановић	50	ПРЕШЛА СУ СВА ОЧЕКИВАЊА	
Радмило В. Живковић	50	НАЈВЕЋИХ ОПТИМИСТА. ЗБОГ	
Тихомир Оклобџија	102	ТОГА ВАМ СЕ УПРАВА СВИМ	
Миодраг Костадиновић	500	СРЦЕМ ЗАХВАЉУЈЕ И МОЛИ	
Милош Дакић	100	СЕ БОГУ ЗА ЗДРАВЉЕ, СРЕ-	
Живадин Петровић	200	ЋУ И СПАСЕЊЕ.	

ГОДИШЊА СКУПШТИНА

На редовној Годишњој скупштини одржаној 19.марта изабран је за претседника брат Раде Оклобџија, с ким су ушла следећа браћа у управу да обављају разне послове у корист своје цркве:

Илија Чубрило,	Александар Лукић
Јован Пјевач,	Живота Нешић
Манојло Поповић	Глигорије Хешков
Митар Козомара	Милан Кнежевић
Драгољуб Гвозденовић	Раде Живковић
Љубо Наградић	Милан Вековић
Марко Милекић	Петар Ђорђевић
Витомир Обрадов	Слободан Јузбашић
Стеван Гајић	Павле Јевтовић ...

СА ДЕВЕТОГ ЦРКВЕНО-НАРОДНОГ САБОРА

Као што знате, сваке треће године се одржава црквено-народни сабор ове епархије, а задњи Девети је одржан крајем децембра прошле године. Присуствовао нам је и митрополит Г.Иринеј, који је остао све до фестивала крајем јануара. Нашу Општину су заступали са свештеником: претседник г.Вито Обрадов, Илија Чубрило Михаило Томић и Драгољуб Гвозденовић. За похвалу су и Сестре из Калтона које су заузеле видно место приликом спремања у кухињи за делегате Сабора.

Сабор је протекао у братском договору, какав нам и приличи као људима који раде за добро своје Цркве и епархије. Част нам је било што је наш свештеник од Сабора добио поверење да буде секретар.

Чули смо извештаје о раду епархијских тела, који су примљени са одобравањем. Надали смо се да ће тог дана бити и избор новог владике, али је Митрополит у вези тог питања одговорио: "Завршите „Каленић“, осветите га до Светог Саве 1990, и онда ћемо бирати владика, и хиротонисати га тога дана, а дотле ће овом епархијом управљати архимандрит о.Сава". Сви су се сложили са овим предлогом, радујући се да ће за годину дана да Каленић буде готов. Да би дали подстрека и другима у Аустралији, саборници су приложили око 50 000 долара за Каленић.

Заиста је протекло све како доликује. Сваки делегат је саслушан у миру; свакоме је отмено одговорено разложно; нико никога није презрео или понизио.

МИЛОВАН ПАУНОВИЋ

Покојни Милован је рођен у селу Велика, недалеко од Андријевице, Црна Гора 10 августа 1924. године од оца Радивоја и мајке Станојке, који су га васпитали у српском духу, тако да је одмах у почетку рата 1941, без икаквог колебања, као младић од 17 година ступио у четнике у јуришлијски батаљон под командом славног војводе Павла Ђуришића.

Заробљен од Немаца на Колашину 1943. би отеран у Немачку у логор Милберг, где је и дочекао крај рата али не и повратак у родну Црну Гору, јер одбија да се врати у комунистичку Југославију. Он изабра изгнанички пут уместо ропства и долази у демократску Аустралију 1949. године.

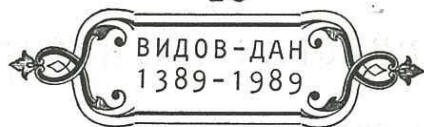
Оженио се са Милком 1957 и са њом у браку имао 2. деце: сина Миладина и кћерку Станојку, које суfino подигли и у српском духу одгојили, поудали и пожењили и стекли унучад: Давида, Филипа и Наташу. И баш кад је требао да ужива свој стечени плод, и спроводи време са унучади, које је толико волео, оболио је од неизлечиве болести и упокојио се на наш српски Божић 7. јануара 1989. године.

Покојни Милован је био активни члан Слободне Српске православне црквеношколске општине у Мелбурну од њеног оснивања до краја живота, као и члан Удружења Бораца КЈВ "Дража Михаиловић".

Сахрањен је у православној парцели Фокнер гробља, где је испраћен од многобројне родбине и пријатеља. Покојни Милован оставља да вечито тугују за њим: супруга Милка, син Миладин, кћерка Станојка, унучад, а у Отаџбини браћу Божа и Милића, и сестру Зорку, као и многобројне кумове и пријатеље и осталу родбину.

Нека му је лака ова туђинска пријатељска земља Аустралија, коју је толико волео.

ИЛИЈА ЧУБРИЛО

ПЛАНОВИ ЗА ВИДОВДАНСКУ ПРОСЛАВУ

Примиче се славни Видовдан-600 година од Косовског боја и мученичке смрти светог цара Лазара.

На нама је свима да тај дан што свечаније прославимо и обележимо, а то није лак задатак. Да би то успели потребно нам је много шта:

- Оспособити салу у Гринзбари. А ту спада: ситне радове привести крају као што је фарбање плафона, дасака и других ситница које узимају времена. Кухињу направити у малој сали. У клозетима плочице поставити и остало што иде у те просторије. Улаз у сали да се уреди, где ће вероватно бити тепих и плочице. Главна сала се лакирати. На бину завесу ставити и у собама да се зидови среде изнутра. Већ је струја сређена, а надамо се да ће и "пламер" до тада све завршити. Планирамо и паркиралиште поравнати и посути шљунак.

Ово се планира урадити за ова три месеца који ће брзо пролетети, а пред нама превише посла. Због тога умољавамо свакога вас, уколико можете да нам помогнете, да дођете сваке суботе и Недеље на Дом или се јавите свештенику, и он ће вас обавестити.

- Друга брига је: на који начин дочарати Косово у Аустралији? За то су нам потребне идеје. Ако има неко са добрим предлогом, волели би да се јави, па да размотримо ту замисао.

- Обећао нам је Никола Зарић да ће довести групу из Сиднеја, која ће приказати драму о Косову. Али то није све. Треба неко да одржи предавање, неко да рецитује... Можда би требали и неке сувенире да припремимо, који ће свака кућа имати за спомен на Шестогодишњицу Видовдана, јер овај Видовдан је по многочему различит од досадашњих.

Размислите добро о свему наведеном и дајте ваш таленат, било радом, било идејом, било чим, а све на добро своје Цркве и Српства.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

КЊИГЕ ЗА ЛОМАЧУ

Београд 1988

Сви смо чули за Војислава Шешеља, како је затворен и какве је патње претрпео у Сарајеву од босанских Турака. Најзад је морао да бежи и потражи уточиште у Београду, али опет без посла и пасоша. Издао је до сада 12. књига, и скоро све су му забрањене одмах по изласку из штампе или пре штампања. Знајући за његове патње ради Српства на правди Бога, многи су му притицали у помоћ новчано.

Али нажалост, ретко је ко имао прилике да ма шта од њега прочита, изузев Отворених писама, те су решили, њих неколико, да му овде у Аустралији штампају КЊИГЕ ЗА ЛОМАЧУ, да би нас упознали с процедуром "слободне штампе" и са скраћеним садржајем забрањених књига.

Уколико желите да купите књигу од Војислава Шешеља КЊИГЕ ЗА ЛОМАЧУ обратите се телефоном:
Д А Р А М И Л О Ј Е В И Ћ: 059-961 628

D&M SILVER SERVICE CATERING

У Вези кухиње и услуге
за сва ваша весеља, у
вашој кући или у сали
вашег избора ми вам
можемо изаћи у сусрет.

За више информација
назовите:

ДОМКА ЋЕРАНИЋ: 336 7381

TEL.: 874 1349 Aft. Hours

Kosta Nagradic & Sons

PAINTERS & DECORATORS

WALLPAPERING & RENOVATIONS A SPECIALTY

FREE QUOTATIONS

31 Carween Avenue
Mitcham 3132

Коста и синови
су добри
чланови цркве
и добри људи.
Они су исто
тако добри
мајстори за
фарбање, због
чега их вама и
препоручујемо.

John Allison/Monkhouse

Funeral Directors

94 VICTORIA STREET, NORTH RICHMOND 3121
TELEPHONE: (03)428 3518

П О Г Р Е Б Н О П Р Е Д У З Е Ћ Е

ОРГАНИЗУЈЕ И ОБАВЉА САХРАНЕ У БИЛО КОМЕ
КРАЈУ МЕЛБУРНА, ВИКТОРИЈЕ ИЛИ АУСТРАЛИЈЕ.

ПО ПОТРЕБИ БАЛСАМУЈЕ И ШАЋЕ У СВЕ ДЕЛОВЕ
СВЕТА.

УСЛУГА 24.ЧАСА У НЕДЕЉИ

Позовите нас тамо где смо вам најближи:

SPRINGVALE (центра)	547 7711
BENTLEIGH	557 4155
BRIGHTON	592 7011
BRUNSWICK	380 1592
COBURG	386 1698
CAULFIELD	211 4515
FRANKSTON	783 7722
MORNINGTON	(059) 75 2132
RICHMOND	428 3518
SANDRINGHAM	598 2592

TAXATION

VEKOVICH & ASSOC.

588 PLENTY RD. PRESTON, 3072

OUR NEW PHONE IS: 478 1915

NEAR THE CNR. OF PLENTY RD. & WOOD ST
TRAM STOP FROM CITY 52

Испуњавамо све врсте формулара
за пријаву пореза - на доходак,
business, p/ship и слично.

Пружамо вам бесплатну саветода-
вну службу.

KOSOVO Radio & T.V. Service

**75 Scotchmer Street
North Fitzroy**

Phone: 481 3269

Manager: P. SOJEVIC

★ *Color T.V.*

★ *Hi-Fi*

★ *Antenna Inst.*

★ *Reconditioned
T.V.s*

T.V.s BOUGHT (any condition) & SOLD

ВРШИМО ПОПРАВКЕ ТЕЛЕВИЗОРА У
БОЈИ И ЦРНО-БЕЛИХ, ГРАМОФОНА,
ИНСТАЛИРАМО АНТЕНЕ, КУПУЈЕМО
И ПРЕПРОДАЈЕМО ТЕЛЕВИЗОРЕ.

ВЛАСНИК ПЕТАР СОЈЕВИЋ

SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

FREE SERBIAN ORTHODOX CHURCH

“ST. SAVA”

230 STATION ST., NORTH CARLTON, VIC., 3054